

meer ook het gendarmen noodig heeft, veldwachters, agenten van politie, gevangenaanbidders — komiezen, ontvangers, inspecteurs, controleurs en duizend *et cetera*. Maar dit is nog niets: al die lieden kosten maer duer indirektyk.

Ik leg dit woord *indirektyk* uit.
Nemen wy een voorbeeld. Ik veronderstel een bediende, het is gelyk welk een. Zyn werk bestaat in, by tyden op zyn bureel te zyn, en by tyden op reis. Ik veronderstel nog dat de wet zyn jaerwedde bepaeld heeft op 3,000 franks.

Goed.
Wat heeft de wet verstaen te beloonen door deze vergunning van 3,000 franks? Ongetwyfeld de bedieningen, het werk, welke deze bediende uitoefent. Waarin bestaan die bedieningen, dit werk? In by tyden op zyn bureel te zyn, en by tyden visieten te doen.

Welk is de budjet van ontvangst van dezen bediende? Ziehier:

Twee duizend franks voor reiskosten	2,000
Duizend franks voor bureelkosten	1,000
Drie duizend franks als <i>funktionsmaris</i>	3,000

Te samen fr. 6,000
Maer gy bedriegt u zeker: zyn de drie duizend franks, door de wet vergund, aen den bediende, niet voor op zyn bureel te zyn en zyne reiskosten te betalen? Geen-zins: die drie duizend franks zyn hem toegestaan in zyne hoedanigheid van bediende: zyne bureel- en reiskosten worden a part betaeld. Drie duizend franks volgens de wet doen zes duizend franks volgens den minister. Vraegt het aen al de distrik-kommissars, gouverneurs, leden der bestendige deputatie, direktours en alle andere hooge bedienden van den Staet.

Andere uitlegging.
Alle bediening veronderstelt drie personen: Degene die er van is.
Degene die ze vervult.
Degene die ze afwacht.

De eerste is op pensioen, de tweede is titularis, de derde surnumeraire.

De titularis ontvangt, by voorbeeld, 5,000 franks ten titel van bediende, 1,000 franks voor bureelkosten, 1,500 fr. voor reiskosten: maect 7,500 fr.
De gepensioneerde trekt 3,000 »
De surnumeraire 1,500 »

Totaal 12,000 »
Zoo dat eene bediening, die direktyk maer 5,000 franks kost, er indirektyk 12,000 kost.

Wy zullen in een volgend nummer hier op terug komen. (Belg.)

Er is eene kommissie ingesteld door den minister van finantien, om te onderzoeken of het thans bestaende systeem voor ons koperen geld, al of niet moet behouden blyven. De uitslag van dit onderzoek is gekend; men besluit tot het behoud van het tegenwoordig stelsel, in wat aengaet de stukken van 1 en 2 centiem ten tydel men voor die van 5 en 10 centiem ten zwietersche stelsel zou aennemen.

Het zwietersch geld is gemaekt van koper, nickel en zink, met een weinig zilver; maer zilver zal er onze kommissie niet byvoegen; zy rekommandeert vooral

jonge dochter zoude henen gaen. Zy moest met de vrouwen der koning slapen en des anderendaags by Karel wederkeeren. Deyl men min zocht om den koning te genezen dan om hem door alle soorten van kinderachtigheden te verzetten en te vermaken, was Isabella de eerste om de jonge Odaaen zyn dienste te willen verbinden. Oda begreep terstond de moeijeligheden en de schoonheid van hare rol. Men wilde van haar eene soort van bespiedster des konings maken, zy wilde zyn goede engel zyn, en de teerhartige liefdadigheid van een kind was sterker en behendiger dan de oude arglistigheid der hovelingen en de schandelyke valsheid van Isabella van Beijeren. Oda aenvaardde hune geschenken, zegde wat zy moest zeggen, zweeg wat zy moest zwygen in het belang van den goelien koning, en zy zuiverde dit goud der omkoopning met het te doen dienen tot het wel-zyn en de kleine geneetingen van hare govangene.

En nogthans hoe veel lasterende oordeelen, beledigende spotteryen, lage afgunstigheden moest zy niet uitstaan! De vervallene prinses zyn slechts van de zingende vogels verlost; de roofvogels blyven hun getrouw. Wel nu, als Oda in het midden van zoo veel hartscheurende zaken den treurigen monark een weinig welgemoed gemaekt had, dankte zy God over haren dag in haer aengedbed.

het aennemen van de fakultatieve uitwisseling in de staetskas, van koper tegen zilver.

De kommissie wil eene totale afscheiding ingevoerd zien tusschen het fransch en het belgisch koper; het wil zelfs aen ons koper een ander uitzigt geven dan aen het biljoen van Frankryk.

De moordenaers-party.

De Union, van Parys, spreekt van een gedrukt schrift dat vrylyk te Milaan uitgegeven wordt en niet anders uitmaekt dan eenen oproep tot de moord. Geteekend door zekeren Napoleon Perelli, het is getiteld: *De dood van den Paus*; wy nemen er het volgende uit:

« Wanneer de regerende Paus zal sterven, zoo het, in den tegenwoordigen staet van zaken, eene zotigheid zyn van er geen profyt uit te trekken. De mogendheden zullen er niet tusschen komen en het konclave, van de noodzakelykheid overtuigt, en om den vrede te hebben, zal Italië aen zyn eigen zelve over laten.

« Gy, Romeinen, gy hebt den moed der Scævola en der Coclès niet verloren; aenverdt geenen anderen Koning dan Victor-Emmanuel. Laet u niet verleiden door beloften van verandering: dat Pius IX u tot voorbeeld diene! Beschouwt wat hy gedaen heeft, en dat zal u genoeg zyn. Begint met vyandelyke betoogingen tegen hem te doen, en zoo even na zyne dood, zonder uitsiel, zonder vrees (want God wil het en wil het ter verachting van al de tyrans die vermeenen dat gy tweedragtig zyt), vereenigt u met Hooger-Italië, maect eene natie uit, roept onzen edelmoedigen Koning uit als uwen voorzitter en uwen verdediger. Wy zullen zien wie het drieleurig vaandel van het capitulium zal durven afrukken. Moedig aen dan, goede Italianers, biedt wederstand, zyt mannen, de tyd der onwetendheid is voorby, de tegenkanting die de achteruitkruipers aen den voortgang bieden, zal tot niet anders dienen dan om uwen zegprael luisterryk en zekerder te maken. Dat de koninglyke en de pauselyke troonen beven, maer dat de religie en het geluk herleven! Laet ons de aerde gelyk maken aen eene familie, die zooveel mogelyk de eeuwige republiek verbeelde. »

De tydingen uit Parma hebben ons doen zien dat de Scævola en de Coclès zich niet laten wachten hebben.

Door koninglyk besluit van den 15 september, is M. L.-A.-J. Bertrand van Tongeren, kantonale inspekteur van het lager onderwijs voor het kanton Tongeren benoemd, in plaetsvervangning van M. F. Driessen, ontslaggever.

M. Hippolyte Stas van Tongeren, verificateur der douanen te Petit-Lanaye, is ontvanger der douanen benoemd te Sterpenich (Luxemburg).

M. Godef. Heckelers van Mall-Sluisen, is ontvanger der direkte belastingen, douanen en accisen benoemd te Wolberg (Luxemburg).

De Eerw. Heer J. Stordeur van Tongeren, professor by de normaalschool te St-Truiden, is tot professor in het kollegie van St-Quirinus te Hoei benoemd.

Men leest in den *Lloyd Anversois* de volgende opgaven: Sedert 1854 hebben wy gene enkele maand september gehad die zoo nadeelig is geweest als die van dit jaer: Er zyn in die maand 154 totale verliezen, waarvan 18 fransche

vond zy om hem te doen gehoorzamen aerde en in den schyn krankzinnige middels gelyk hy was. By voorbeeld, zy kwam in zyne kamer met tien of twaelf aerdig gekleede mannen, wier aengezigt zwart gemaekt was, die hem namen zonder een woord te spreken, hem kleeden of ontkleeden, hem in het bed legden of er hem uittrokken. De koning was van hen bevreesd en bood geenen tegenstand meer. Maer geturende deze treurige plegtigheden kende Oda in eenen hoek en uit het diepste van haar hart vraagde zy vergiffenis aen den ongelukkigen prins over de schandige stregheden welke zy voor zyn welzyn gebod. Zy was langen tyd zonder zich te verootrosten; het scheen haer dat zy haren vader had zien mishandelen.

Alle avonden bleef zy in de kamer van den koning, deed hem eenige godvruchtige lezing waeruit by hier en daer eenige verlichting trok, of deed met hem een dezer nieuwe kaertspelen uitgevonden om zyne krankhoofdigheid te verzetten; zy speelde slecht om hem te doen winnen, hetgene de koning zeer geerne had. Terwyl by op zekeren avond *pykenrouw* in zyn spel had, nam hy ze eenklaps voor Isabella van Beijeren, en dit gezigt verbitterde hem zoodanig dat hy rond de kamer liep in scheldwoorden en bedreigingen tegen zyne vrouw uitvarende. De koningin, die op dit oogenblik aen de deurgordyn luisterde, beelde zich in dat hy aldus door Oda tegen haer aengehiet was, en razend binnenkomende, joeg zy de jonge dochter uit het paleis. Als Karel VI des anderendaags zyne kleine *besorgerster* niet meer zag, viel hy in eenen staet van gevoelloosheid en uiterste verzakkig, zoodanig dat men Oda moest wedergeven aen den koning dien zy tien jaren verouderd vond, voor eene afwezigheid van acht en veertig uren; zy storte er tranen van dankbaarheid en van droefheid over.

Sedert dat Karel gelooft had dat Oda voor hem verloren was, vereischte hy dat zy hem niet een oogenblik zoude verlaten. Hy wilde gene voedsel nemen dan uit hare hand alleen. Somwylen ontwaekte by des nachts met eenen schielijken schrik bevangen en langdurige schreeuwen van

schepen, 14 stoomschepen, 9 schepen die verbrandden. In september 1858 telde men 116 verliezen.

» 1857 » 130 »
» 1856 » 140 »
» 1855 » 120 »
» 1854 » 160 »

» Het geheel van den dorden trimester van 1859 levert 384 verliezen op. — In 1858 waren er 350. — In 1857, 370. — In 1856, 360. — In 1855, 320. — In 1854 was het slechts 260.

» Dit verschil is zoo groot, dat men niet moet verwouderd zyn dat de zee-assureurs, op dezen oogenblik in verlies zyn, alsook dat er verscheidene gedwongen likwidatiën zyn op eenige assurantie-plaetzen.

Yselyke ramp te Gent.

Fene vreeslyke en bedroevende ramp is maendag te Gent gebeurd. De stoomketel der fabriek van M. Vandebroccke-Grenier, in het Prinsenhof, is tusschen middag en een uur gesprongen. Ware het ongeluk op eenen anderen dag der week voorgevallen, dan hadde de ramp wellicht maer stoffelyke verliezen te weeg gebragt; maer volgens eene gewoonte die in byna al onze fabrieken bestaat, was al het werkvolk aen het werk uit hoofde van den maendag, op welken dag men overnoen werkt om te 4 uren te kunnen uitscheiden.

Het getal slagtoffers is tamelyk groot. De vuurstoker J. Heyndericks, oud 58 jaren, is een veertigtal meters ver onder een adfak geworpen, waer men hem heeft vinden liggen onder eenen wagen, welks wiel om hem doorgeslagen was. De ongelukkige was de twee beenen letterlyk afgesneden; toen men hem opnam, was zyn lichaem niets anders meer dan een yselyk misvormd lyk.

Een werkmeisje is ook op eene jammerlyke wyze getroffen; zy kwam uit de werkplaats over den koer om aen eene behoefte te gaen voldoen, juist als de ontploffing plaets greep; zy werd onder genoemd adfak boven op den vuurstoker geslagen, waer men haer oogenblik in eenen staet die voor haer leven doet wanhopen. Zy is naer het hospitaal gevoerd. — Men verzekert dat het meisje reeds aen hare wonden bezwaken is.

Nog vyf of zes andere werklieden hebben wonden en kneuzingen bekomen; de genoemde Joseph Ballieu, 26 jaren; Ch. Lesard, 20 jaren, en Fr. Ingels, 11 jaren, zyn zwaerlyk verbrand. De twee eerste liggen in het hospitaal in sterfensnood; de derde is ook overleden. Onnoodig te zeggen dat het gebouw waer de ketel stond in puinen ligt; talryke vensters zyn door het geweld der ontploffing ingeslagen geworden.

Met springen van eenen ketel te Hamme. — 3 dooden en 14 gekweteten.

Ziehier eenige bijzonderheden wegens een groot ongeluk dat te Hamme gebeurd is:

De olie-fabriek van M. G.-J. Verbiest, te Hamme, door twee stoomtuigen bewogen, van omtrent 50 paerden kracht, was voorzien van drie nevens elkander geplaatste ketels. Donderdag morgend, den 6 dezer maand, tusschen 7 en 8 uren, was men genoodzaekt de molen stil te leggen, ten gevolge van het breken der kraan van eenen der ketels.

Te midtag begon men weder te stoken om het werk te hernemen, en op het oogenblik dat een der vuurstokers boven gegaen was om een der werktuigen in gang te steken, deed er zich eene vreeslyke ontploffing hooren; de ketel van den buitenkant was gesprongen. Het was 1 uur en half; al de inwooners der gemeente hadden eenen schok en eene davering geveld en een gebrom gehoord, doch niemand kon er de oorzaak van vermoeden.

De verslagenheid was groot, vooral onder de geburen

wanhoop latende hooren; Oda stond vlytig en grimlachend op, ging hem bedaren, gelyk eene moeder haer kind peit, en maekte hem op zyn bed eene kleine zeer smakelyke maelyd (want de krankzinnigen zouden altyd eten); zy at mede om hem gezelschap te houden, en zy zegde hem zoo veel dingen, en dat hy een groete koning, een waer ridder was, en dat eene nimf zyne genezing en alle soorten van mirakels voor *Palmenzondag* aengekondigd had... met een woord, alles wat haer in het hart kwam; zoo wel dat zy hem met zoete woorden zoodanig verrukke dat de koning allengskens vrolyk werd, en dat hy op de gezondheid van Oda en op den welstand van zyn lief Frankryk dronk, en dat hy eindigde met te bekennen dat hy nooit zoo veel vreugd en waer genoegen gehad had.

Eene zeer zieleerende zaak die Oda over al hare ongemakken betaelde, was als zy den koning vergezelde in zyne wandelingen in den hof, van te zien dat hy nimmer naliet van te blyven staen voor den boom waer hy haer de eerste maal ontmoet had... Gedurende veel jaren vervolgde Oda dit leven van zelfopoffering, om den ongelukkigsten der koningen, en bygevolg der menschen, zeer zelden een weinig min ongelukkig te maken.

Op eenen koude en regenachtigen morgenstond van november kwam de koningin met eene rol parkement met een meesterachtig gelaet in de kamer van Karel VI: « Oda, men lato my alleen met den koning. Vertrek en keer binnen eene uer weder. » Als Oda wederkwam, vond zy Karel met groete stappen wandelen, met een levendig maer geenszins krankzinnig wezen. Hy zegde haer dingen vol verstand en goede staetkunde op de moord van den hertog van Bourgondië door Tanneguy-Duchatel op de brug van Montreueu; op den aentog des konings van Engeland naar de muren van Parys, waer hem eene cerlooze koningin, eene ontaerde moeder riep; op het schrikkellyke vonnis dat de Franschen ontbood van alle gehoorzaemheid jegens den Dolfyn die later Karel VII was; kortom, op de geweldige middels welke men moest nemen om Frankryk en het

van M. Verbiest, die aenstonds het ongeluk raelden toen zy de stukken en brokken van allen aerde op hunne woningen en gronden hoorden en zagen neerploffen. Gedurende drie minuten lang was de lucht verduisterd door den rook, de steenen, het hout en het yzer die opwaerts gevlogen waren. Het eerste oogenblik des gevaers voorby zynde, snelde er eene menigte volks naer het ramptoneel. Aldaer ontrolde zich een yslyk schouwspel; men zag niets anders dan dooden en gekweteten.

De schryver, Van de Velde, die zich met andere werklieden in een magazyn bevond, geraekte er heel goed en gezond uit, en, zonder te weten dat zyn zoon in de molen was, liep hy naer zyn wooning kenbaar maken dat zyn leven gespaerd gebleven was. Aenstonds keerde by weder om de gekweteten hulp toe te dragen, maer hoe groot was zyne droefheid niet toen het eerste slagtoffer dat hem onder de hand viel zyn eigen zoon was, een jongeling van 21 jaren oud, die op den slag was dood gebleven.

Twee houtzagers, die op den koer stonden te werken, waren getroffen door de stukken van den muer; de eene is dood en de andere gevaerlyk gekwet. Het waren twee gebroeders en vaders van huisgezin. Een boerenknecht die eene kar zaed was komen loeren, vond men vreeslyk verminkt liggen: korte oogenblikken nadien is hy aen zyne wonden bezwaken; zyne kar was omver geworpen en het paerd slechts lichtlyk gekwet. Een smid die niet ver van den zoon Van de Velde stond te werken, is eene rib ingeslagen. Men verhoopt dat deze al spoedig zal genezen.

Een ander werkmans is droevig verbrand en heeft bovendien nog meer andere gevaerlyke wonden bekomen; doch men wanhoopt niet hem in het leven te behouden.

Een derde is zwaer aen het hoofd gewond en verkeert in doodsnoed.

De vuurstoker en vyf olieslagers-werklieden zyn min of meer zwaerlyk gekwet, doch buiten gevaer. De oude vader Verbiest, die met zyne ziekeidienster voor de deur van zyn huis zat, is gekwetst geworden door het neervallen van eenen steen.

De geneesheeren Van Bogaert, Vertongen en Couvent, spoedig ter plaets gesnel, hebben hunne eerste zorgen aen de gekweteten toegediend.

De olieslagery is zeer beschadigd, vooral langs den kant alwaer de losbersting heeft plaets gehad: het volgende zal een denkbeeld kunnen geven van den slag; het hoofd van den ketel dat ongeveer 140 kilos zwaer weegt, is op 160 meters verre geworpen in zyne vlugt gansch het bovengedeelte der kap van een huis wegnemende. Het lichaem van den ketel zelve is uit zyn metselwerk geslagen en tot op eenen afstand van 10 meters ver gevlogen; het kleinste deel is onder het gruis verbleven.

In de vrees dat de ramp door eenen brand zou gevolgd worden, werden alle mogelyke voorzorgen in het werk gesteld om het vuur te blussen, en de gemeentelyke overheid heeft geen oogenblik van gansch den dag het onheilstoneel verlaten.

Het ongeluk is yslyk, maer de inwooners bedanken de Voorzienigheid omdat er geen veel meerder getal slagtoffers geweest is, in aenzien der menigvuldige stukken die in alle rigtingen geworpen werden.

Een onderzoek is geopend door het parket van Dendermonde om de oorzaak dier ramp te kennen.

Gemeente-raed.

In zyne zitting van verleden zaterdag is de gemeente-raed overgegaan tot de benoeming van twee professors by het stads-kollegie, in vervangning van MM. Vandenberg en Muller, overleden; M. Boosten van Maestricht, doktor in letterkunde en wysgeerte, in vervangning van M. Vandenberg, M. J. Vondenbusch van Tongeren, in die van M. Muller.

heerschende stambuis te redden van de ziekte die hen kwelde. Daerna, als of by zich erinnerd hadde dat by zelve het vonnis van zynen zoon en den afstand der kroon van Frankryk aen den koning van Engeland kwam te teekenen, viel hy in eene afgryssele raeskalling, en hy begon door geheel het paleis te loopen, uitroepende: « Isabella, Isabella, gelyk my myn handteeken weder! » waer by hy woorden zonder orde voegde met verschrikkende brieschingen onderbroken.

Sedert dezen stond had hy gene verstandige oogenblikken meer. Eene brandende koorts beving hem. Oda bewaekte hem zeven en dertig dagen en zeven en dertig nachten, en het was allenyk eenige uren vóór zyne dood dat hy, zich overeind zittende, haer erkende en haer zegde: « Myne dochter, ik geef u... ik geef u... Wel! ik vergat... Ik heb niets, de koning van Frankryk bezit niets en hy kan u maer zynen zegen geven, doch hy geeft u denzelfden uit het diepste van zyn vaderlyk hart. » En by stierf terwyl by op eene onbepaalde wyze uitstamde: « Oda! Oda! Karel VII, myne ridder... Oda! daer... daer! »

Niet één prins, niet één heer van het hof, niet één dienstknecht woonde de nederige lykplegtigheden van Karel VI by, waer van een neef van Tanneguy-Duchatel de kosten droeg. Al het volk van Parys, dat zynen koning niet vergeten had, volgde alleen de kist, stroomen tranen stortende over dezen ongelukkigsten prins dien het niet ophield gedurende zyn leven en na zyne dood Karel den *Welbesinde* te noemen, en een jonge lyfjonker vergezelde het lyk tot aen den laetsten grafkelder... Een nooit zag eene menschelyk oog Oda weder. Eenigen zegden dat zy dood gevallen was in het graf van den koning; anderen, dat een onbekend klooster de weinige dagen welke zy nog leefde in zyne godvruchtige duisternissen verborg, allen dat zy de palmkroon van haren aerdschen stryd in den hemel bekomen had.

Geluklyk in de eeuwigeheid de ziel die zich in het leven aen de verlijting des ongeluks en der droefheid toegewyd heeft. Drymael gelukkig de arme Oda de Champdivers!

Eene verschrikkellyke misdaed.

Eene verschrikkellyke misdaed is te Parma gepleegd. Graef Anviti, gewezen kolonel der parmesaense troepen en voorzitter der krygsraden van het hertogdom, die door de bevolking gehaat werd, reisde door Parma, zich naer Plaisance begevende.

Hy werd in de statie herkend en aengehouden. Het gemeene volk, van zyne aenhouding verwittigt, wierp de poorten van de kazerne der gendarmerie, waer in hy was opgesloten op den vloer. Men maekte zich meester van den ongelukkigigen gevangene, die door de straten gesleept en langs alle kanten met slagen werd overladen.

Eene koord werd aen zynen arm vastgemaekt en hy werd nog levend door de straten gesleept. Toen men aen een koffyhuys kwam dat eertyds door hem werd bezocht, sneed men zyn hoofd af en die afschuwelyke trofee werd op eene zegenpraende wyze op de Groote-merkt gebragt, waer dit hoofd op eene kolom werd geplaatst.

De schrikkellykheid van den toestand werd nog vermeerderd, door de vreugdekreten van het gemeene volk.

De nationale garde en de troepen, welke onder de wapens geroepen waren, arriveerden toen alles geëindigd was.

Ten 9 ure 's avonds was de rust hersteld. Het lyk werd naer het hospitaal gedragen.

Men meldt uit Parys, onder dagteekening zaterdag 8 oktober:

» De fransche konsul te Parma heeft het bevel ontvangen zynen post te verlaten, indien er niet spoedig regt werd gedaan, en indien er gene voorbeeldige straf werd opgelegd aen de opstokers van den moord van kolonel Anviti. »

De koning der spinners.

Men leest in den *Chroniqueur de Fribourg*: « Wy hebben den dood gemeld van kolonel Kunz; ziehier over den koning der spinners eenige inlichtingen, welke niet zonder belang zyn: »

» Kolonel Kunz, koning der spinners, die te Uster is overleden, wekt steeds de aandacht van het volk op en die der dagbladen, welke verschillende karakteristieke trekken van den overledene en zyne gewoonten aenhalen. M. Kunz, woonde in eene zynere fabriek, gelegen op een honderdtal stappen afstand der statie van den yzeren weg van Uster, naby de rivier de Aa.

» Dit is eene groote en prachtige spinners; daer, als men tot de eerste verdieping klimt, vindt men eene kleine donkere kamer, zonder tapyten of meubelen, en eene oude bedstede; dit was te gelyker tyd de salon en de spreekkamer, alsook de lykappel van die majesteit welke niet in den almanak van Gotha is aengehaeld.

» Verder bevindt zich eene keuken, welke by terzelfder tyd tot etzael gebruikte, en alwaer hy met zynen knecht en zyne oude dienstmeid, al staende zyne etmalen gebruikte. Die man, wiens rykdommen door duizende werklieden dagelyk werden vermeerderd, toonde geen hoge-naem verlangen om van de vreugde des levens te genieten en hy toonde den grootsten afkeer voor het gemak; het *nutteloos* was hem onverdragelyk.

» De zaakwaernemers en kooplieden zullen ongetwyfeld met eenige verassing vernemen, dat die groote nyverer nooit eenen inventaris heeft gemaekt. Over twaalf jaren had men, men moet zeggen met geweld van hem de magtiging gekregen om een inventaris te maken. Doch toen men aen het zuivere aktief van 20 miljoen guldens van Zurich (elken gulden geldt fr. 2-30) gekomen, en dat men met de berekening van zyn bezit nog niet ten einde was, ontrukte Kunz, die ongeduldig geworden was, de pen aen de cyfersaers, uitroepende: Domkoppen, waerote dient dat? »

» Volgens eenen correspondent van een dagblad van Bale verzeert, was M. Kunz voornemens een testament te doen maken, en had ten dien einde den notaris ontboden; doch dewyl hy niet wylt langs waer te beginnen, zond hy hem wegg, met het verzoek om later terug te komen; in dien tusschentyd werd hy door eenen plotselijken dood verrast.

Den 8 dezer maand, omtrent 6 uren 's morgens, is er te Neeroeteren een hevigen brand ontstaan. Het huis en aenhoorigheden toebehoorende aen Audries Beenders en door deszelfs eigenaar bewoond, met een gedeelte der meubelen zyn door de vlammen verslonden geworden. Men kent de oorzaak van die ramp niet. Alles was verzeerd.

Woensdag 's nachts is het kasteel van Rummen by Herck-de-Stad, de prooi der vlammen geworden. Dit goed hoorde toe aen M. advokaet Montfort van Hasselt.

Men schryft uit Verviers, 7 oktober:

Eene achtbare familie onzer stad is door eene schrikkellyke gebeurtenis in rouw gedempeld; M. Fagart, vrederegter van ons kanton, heeft in de Maes den dood gevonden. M. Fagart had verleden donderdag onze stad verlaten om by zyne moeder die eene der voorsteden van Luik bewoont een bezoek af te leggen. Den dag nadien, 's morgens uitgegaan zynde, was men verwonderd hem 's avonds niet naer huis te zien terugkeeren, maer dewyl by het voornemen had te kennen gegeven naer Brussel te gaen, dacht men dat hy zich daer heen had begeven.

Er verliepen verscheidene dagen en M. Fagart kwam niet terug, men verwachtte hem tegen drysdag laetleden, als zynde den dag der zitting van het vrederegter te Verviers; doch te vergefs. Zyne nabestaenden waren grootelyk ongerust over zyn lot, wannecr een zynen bloedverwanten eergisteren vernam, dat men te Luik het lyk uit het water had getrokken van eenen onbekende, die reeds twee of drie dagen in het water scheen gelegen te hebben; by gaf zich onmiddelyk naer het doodenhuis, en groot was de verbazing, toen by dit lyk herkende voor dat van den vrederegter van Verviers.

Men verliest zich in gissingen over de oorzaak van die

ramp. Het schynt dat men op het wezen van den ongelukkigen Fagart kneuzingen heeft bevonden; maer of dezelve voortkomen van den val in het water, of iets anders, dit zal moeten blyken uit het onderzoek dat ten dien opzigte gaepet is.

M. Fagart, advokaet en oud greffier van het vrederegter te Spa, was over een zestal maanden tot vrederegter in onze stad benoemd. Hy was een regteverdig, verstandige magistrat, wiens overleden door al wie hem gekend heeft zal betreurd worden. M. Fagart was gehuwd en laet eene vrouw en twee minderjarige kinderen na.

— Vrydag is een waggon van het konvooi dat rond 10 uren 's morgens van Lokeren kwam, omtrent de Mechelsche poort, te Dendermonde, in brand geraekt, doch door de spoedige hulp is de schade onbeduidend.

— Men schryft uit Veurne (West-Vlaenderen):

« Donderdag is op de kust van de Panne een groote visch geworpen, welke de visschers tot nu toe geen naam hebben weten te geven. Men schat het gewigt van het zeedier op 800 kilos.

— Men schryft uit 's Gravenhage, 7 oktober:

Een byzonder konvooi heeft Mgr den graef van Vlaenderen van Rotterdam naer Arnheim gevoerd, alwaer hy om 4 uren is aengekomen. De hofkousen zyn hem aen de statie komen afhalen, om hem met zyn gevolg naer Loo te brengen, waer Z. M. H. ten 5 ure is aengekomen.

Geheel het koninglyk huis, in groot uniform, wachtte den prins aen den ingang van het kasteel af. De Koning heeft zyn gastheer boven op den grooten trap ontvangen; het onthaef van Z. M. was allerhartelyk.

— De *Kölnische Zeitung* verzeert dat keizer Napoleon binnen kort naer Brussel komen zal.

— Men schryft uit Mechelen, 9 oktober:

Eene dame dezer stad die tamelyk wel de vlaemsche taal kent, maer die ongelukkiglyk met de *fransch-doldheid* is besmet, schreef de verledene week de volgende verklaring op het dienstboekje harer mede welke ghy vertrekken: *Je declare que Colicet (Collette) Y a resté 4 moi très bravaise est onnate J'ai moi.*

L'épouse D.

— Ziehier eene nog al aerdige kwestie, welke oplossing wel de wysheid van Salomon noodig zou mogen hebben. Twee jonge personen melden zich aen, om by den heer hunner gemeente te trouwen. Na het sakramentele ja van wederzyls uitgesproken te hebben, weigerde de jongeling zyn handteeken op den register van den burgerlyken stand te zetten. De bruidegom beweert dat hy niet getrouwd is; de bruid het tegenovergestelde. De jurisconsulten der plaats worden geraepleegd, en antwoorden ja en neen.

Groote verwarring! het hof van cassatie zal zeker uitspraak moeten doen.

— Het *Bulletin commercial* van Port-Louis, van 10 september, verhaelt het volgende geval:

Gansch de bevolking van het eiland Mauritijs is ontsteld door eene belediging zonder voorgaende in de jaerboeken des lands. M. Charon, mejer van Port-Louis, heeft geheel het publiek dat in den avond van 5 september het schouwburg oppropte, met vuil en stinkende water doen besproeien, by middel van brandspuiten. Die schandelyke belediging is, volgens het algemeen gevoelen, de uitkomst eener wraek die hy op eenen tooneelspeler wilde uiten.

Omdat de aenschouwers zich voor den tooneelspeler gunstig toonden, deed M. Charon de pompiers komen, en terwyl al de aenwezigen met het vuile water overgoten werden, bleef hy onbeweeglyk en gerust in zyne logie zitten. Al degene die naer buiten liepen, werden aen de deuren ontvangen met stokslagen door de politie-agenten, die op voorhand door M. Charon verwittigt waren. Bovendien stond er een piket mannen onder de wapens in de kazernen gereed.

Eene petitie is aen den gouverneur gezonden; zy vraegt een onderzoek, en dat het bestuur der politie van den schouwburg en der stad aen het oppergezag zou toevertrouwd worden.

— EEN PROCES OVER KONYNS. — Een nieuw proces voor schade aen de velden veroorzaekt door de konyngen van het Zonienbosch, boeit levendig de aandacht der landhouwers welke omtrent dit woud woenen. Zekere Collinet heeft den staet aengerand als eigenaar, voor het betalen van 16,000 fr. achadeelstelling. De Staet heeft de verantwoordelykheid teruggeworpen op de burgerlyke lyst als eigenaers van het jaggret. De burgerlyke lyst die nu op hare beurt door M. Collinet wordt aengerand, zegt dat de Staet verantwoordelyk is. Zoo wordt de klager sedert zes maanden van Pontius naer Pilatus verzonden. Waer zal die kruisjagt van proceduer eindigen?

— SPAERZAME ZEEP OP DE HANDEN TE WASSCHEN. — Neemt aerdappelen van de wiste en meelachtigste die gy kunt vinden; doet ze wel koken; peelt ze; stamp ze fyn en mengt ze met een weinig melk; het amandeldeeg is niet beter.